

Notat

MILJØMINISTERIET

Departementet

J.nr. MST - 705-00116
Ref. ANNSC
Den 1. november 2010

Notat om Australiens kapacitet til håndtering af farligt affald

I forbindelse med Australiens anmodning om eksport til Danmark fik de australske miljømyndigheder udarbejdet den såkaldte SIA-rapport om "Orica Hexachlorobenzene waste stockpile – independent assessment report" – dvs. en undersøgelse af syv forskellige teknologiers egnethed til at destruere HCB-affaldet.

De syv teknologier er: 1. GeoMelt, 2. Hydrodec, 3. GPCR (Gas Phase Chemical Reduction), 4. Base Catalysed Decomposition, 5. High Temperature Incineration (forbrænding ved høje temperaturer), 6. Ausmelt og 7. Plascon.. Rapporten blev udarbejdet i marts 2008 af et uafhængigt konsulentfirma - Sustainable Infrastructure Australia Pty Ltd. (SIA).

SIA rapportens konklusion er, at der på nuværende tidspunkt ikke er nogen egnede anlæg i Australien til destruktion af Oricas HCB-affald på en miljømæssig korrekt måde. Det vurderes samtidig, at det ikke er muligt at etablere et anlæg hertil indenfor en rimelig tidsperiode.

Miljøstyrelsen har foruden SIA rapportens vurdering også inddraget andre oplysninger om den australske behandlingskapacitet og konsekvenserne af at etablere ny kapacitet i sit beslutningsgrundlag, herunder konklusionerne fra en rapport fra 2002 om GeoMelt. I 2002 rapporten konstateres det bl.a., at etablering af et GeoMelt anlæg vil være midlertidig, idet det skal designes til HCB affaldet fra Botany Bay og nedrives umiddelbart efter at HCB affaldet er behandlet, da det ikke kan anvendes til andet affald efterfølgende.

Også en rapport fra september 2005 om "Environmental analysis of Local vs. Overseas HCB Waste Management Options" – dvs. en analyse af den lokale teknologi GeoMelt contra eksport, er blevet inddraget i vurderingen.

Miljøstyrelsen skriver i sin afgørelse af 15. juni 2010 således om GeoMelt: *"En rapport fra sep. 2005 konkluderer, at den miljømæssige belastning ved at behandle HCB-affaldet ved en GeoMelt proces vil være 5-8 gange større end den miljømæssige belastning ved at eksportere affaldet til et høj-temperatur-anlæg der lever op til Europæiske standarder. Den største faktor ved belastningen, ville være den forøgede produktion af drivhusgasser fra GeoMelt processen."*

Miljøstyrelsen skriver i sin afgørelse vedrørende accept af den australske forhåndsansøgning af 15. juni 2010 som afsluttende konklusion:

"Etablering af et nyt anlæg eller udvidelse af eksisterende anlæg med henblik på destruktion af HCB-affaldet vil indebære anvendelse af meget store ressourcer og en dertil knyttet miljøbelastning. Denne miljøbelastning vil være signifikant større end en eksport af HCB-affaldet til et europæisk høj-temperatur-forbrændingsanlæg. Dette skal ses i sammenhæng med, at et nyt etableret an-

læg, som følge af Australiens eksisterende infrastruktur og politik for håndtering af både farligt og ikke-farligt affald, vil være overflødig og ville indebære, at enten dette eller andre eksisterende anlæg skulle lukkes ned, når HCB-affaldet var blevet destrueret.”

Baggrunden herfor er, at Australien har valgt en anden strategi for håndtering af farligt affald, end vi har i Danmark og Europa.

Cirka halvdelen af det danske farlige affald deponeres, da det ikke er miljømæssigt hensigtsmæssigt at hverken forbrænde eller oparbejde det. Derudover udgør olieaffald små 20 % af vores farlige affald og dette bliver i videst muligt omfang regenereret.

Den del af det farlige affald der forbrændes, herunder det klorholdige affald, bliver for en stor dels vedkommende forbrændt på Kommunekemi, eller på specialiserede anlæg andre steder i Europa.

Den australske strategi for håndteringen af det klorholdige farlige affald, der nu produceres, er baseret på en række specialiserede og højteknologiske anlæg. Australien hjælper derudover Stillehavsøerne af med deres farlige affald. Der er således ikke affaldsgrundlag for etablering af et ekstra anlæg til destruktion af farligt affald. Der er imidlertid ingen af de eksisterende australske anlæg, der kan destruere HCB-affaldet. Konsekvensen af at etablere et nyt anlæg alene med henblik på destruktion af HCB-affaldet vil derfor være, at enten lukkes dette nye anlæg ned efter destruktion af HCB-affaldet, eller også lukkes et eller flere af de eksisterende specialiserede anlæg, og dette vil indebære et miljø- og ressourcemæssigt spild.

Forbrænding anvendes stort set ikke til behandling af affald i Australien. Det knytter sig sandsynligvis til, at forbrænding ikke vil indebære den nyttiggørelse af energiressourcen i affaldet, som forbrænding gør i Danmark og Nordeuropa, hvor affaldsforbrændingen er en integreret del af den danske varmeforsyning. Affaldsforbrænding bidrager således med 20 % af varmeforsyningen i Danmark (men alene 4-5 % af el-forbruget). Varmebehovet i Australien er omvendt særdeles begrænset og fordelene ved forbrænding af affaldet tilsvarende begrænset.